

Άγιος Μακάριος Νοταράς: Τίμιος Πρόδρομος, όσα αξιώματα και τίτλους δεχόταν εκείνη η κεφαλή, τόσους φόνους έκανε ο Ηρώδης!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

**Άγιος Μακάριος Νοταράς
Εις την αποτομήν της Τιμίας Κεφαλής του Προδρόμου
Από το βιβλίο «Ευαγγελική Σάλπιγξ»**

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2026/08/agios-makarios-apo-ti-neotita-tou-o-ioannis-synanastrefotan-ta-thiria-alla-kanena-den-tolmise-na-angixei-ekeino-agiotato-soma/>

Και φαινομενικά μεν, ένας φαίνεται πως είναι ο φόνος, στην πραγματικότητα όμως είναι πολλοί· όπως ακριβώς και το ίδιο αμάρτημα, όταν γίνεται με διαφορετικό κάθε φορά τρόπο, γίνεται και κρίνεται βαρύτερο.

Λοιπόν, όσα αξιώματα και όσους τίτλους δεχόταν εκείνη η κεφαλή του Προδρόμου, τόσους φόνους έκανε ο Ηρώδης.

Και πες μου, μέτρησε τώρα, ποια στέφανα, ποιοι τίτλοι αξιωμάτων δεν ταιριάζουν

σε αυτή την ιερή κεφαλή;

Άσε το ότι ήταν Πρόδρομος του Κυρίου· άσε το πώς είχε επαινετή αυτή την ίδια την αλήθεια, με το προνόμιο ότι υπήρξε ο μέγιστος ανάμεσα στους γεννημένους από γυναίκες· άσε το πώς ήταν αγιασμένος από την κοιλιά της μητέρας του.

Αν τον πεις διδάσκαλο της οικουμένης, μήπως δεν του πρέπει;

Και ποιος άλλος λόγος βγήκε ποτέ από το στόμα του, παρά διδασκαλίες και νουθεσίες;

Μήπως αν του δώσεις το στέφανο της παρθενίας, δεν του αρμόζει;

Και φύλαξε άλλος την παρθενία του τόσο καθαρή, τόσο αμόλυντη σε όλες τις αισθήσεις;

Με την όραση; Πριν τον δει ο κόσμος, έφυγε από τον κόσμο· με τη γεύση; Από τη νεότητά του τη χαλιναγωγούσε με την πικρία εκείνου του μέλιτος και με την άλλη απαραίτητη νηστεία· με την αφή; Προς τι άλλο η τόση γυμνότητα, προς τι οι τρίχες της καμήλας και η δερμάτινη ζώνη; Όλα αυτά ήταν χαλινοί της παρθενίας.

Ποιο στέφανο να τοποθετήσεις πάνω σε αυτή την Αγία Κεφαλή και να μην της αρμόζει;

Μήπως της προφητικής αξίας; Και πώς όχι;

Αφού στάθηκε όχι μόνο ο ύψιστος των Προφητών, αλλά και η σφραγίδα τους. Επειδή εκείνον που οι άλλοι Προφήτες έκρυψαν μέσα σε σκιές και αινίγματα, αυτός και με τα αισθητά του μάτια τον είδε, και μέσα από την κοιλιά της μητέρας του τον προσκύνησε, και με το δάχτυλο τον έδειξε, και -το πιο φοβερό και άξιο δέους- τον βάφτισε στον Ιορδάνη, και τον άκουσε να μαρτυρείται από τον Πατέρα, και την κεφαλή Του όχι μόνο την φίλησε, αλλά και την άγγιξε.

Ας το πει όποιος θέλει: μήπως δεν πρέπει σε αυτή την κεφαλή και το στέφανο της αποστολικής αξίας; Και μάλιστα, πριν από τους άλλους σε αυτόν αρμόζει, επειδή οι άλλοι άρχισαν να κηρύττουν τον Ιησού μετά τα θαύματα και ύστερα από τα θεϊκά σημεία του Ιησού. Αυτός όμως τον κήρυξε και πριν από τα σημεία και πριν από την επιφοίτηση του Παναγίου Πνεύματος.

Βλέπεις πόσα στέφανα αξιωμάτων, πόσοι τίτλοι αρετών βρίσκονται πάνω σε αυτή την Κεφαλή του Προδρόμου;

Γι' αυτό, η ερωτική μανία του Ηρώδη δεν αποκεφάλισε έναν μόνο άνθρωπο με

αυτόν τον φαινόμενο θάνατο του Προδρόμου, αλλά έκανε πολλούς και μεγάλους φόνους με εκείνη τη μία απόφαση που έδωσε, να φερθεί η κεφαλή του Ιωάννη σε πιάτο.

Έσβησε το λυχνάρι του φωτός, γκρέμισε το σχολείο των αρετών, διέλυσε την εικόνα της αγιότητας, έκοψε τον κανόνα της δικαιοσύνης, συνέτριψε τον καθρέφτη της παρθενίας, έβγαλε από τον κόσμο τη στήλη της σωφροσύνης, στέρησε από τους ανθρώπους το παράδειγμα της καθαρότητας, εμπόδισε τον δρόμο της μετάνοιας, ματαίωσε τη συγχώρεση των αμαρτωλών και, τέλος πάντων, αποκεφάλισε τον διδάσκαλο της Πίστης, τον ανώτερο από κάθε ανθρώπινη φύση και όμοιο με τους αγγέλους.

Και τελικά, με μία και την ίδια σφαγή, ο Ηρώδης έπνιξε τη φωνή των Αποστόλων, τη φωνή των Προφητών, τον κήρυκα του κοινού Κριτή και τον μεσίτη όλης της Αγίας Τριάδος.

Βλέπεις πως δεν είναι παράξενο αν ο Ηρώδης αποτόλμησε έναν τέτοιο φόνο, τυφλός και κυριευμένος από ένα τέτοιο πάθος έρωτα. Αλλά παράξενο θα ήταν αν δεν θανάτωνε τόσους, όσοι θεωρούνται πως βρίσκονται κάτω από την Κεφαλή του Ιωάννη· επειδή είναι φιλοσοφική άποψη ότι η δύναμη των μερών, όταν ενωθεί, μπορεί περισσότερα παρά όταν είναι διαιρεμένη· για παράδειγμα, ένα πλοίο το σηκώνουν δέκα άντρες, αλλά αν μοιράσεις εκείνο το πλοίο σε δέκα κομμάτια, δεν μπορούν εκείνοι οι δέκα να σηκώσουν χωριστά ο καθένας αυτό που μπορούσαν μαζί.

Λοιπόν, από εδώ γίνεται φανερό ότι ο σατανικός έρωτας του Ηρώδη, που αποτόλμησε να θερίσει μια τέτοια Κεφαλή πάνω στην οποία βρίσκονται τόσα στέφανα και Προφητών, και Αποστόλων, και Ασκητών, και Παρθένων, και Κηρύκων, δεν θα ντρεπόταν να αποκεφαλίσει και χωριστά τον καθένα Μάρτυρα, Απόστολο και Προφήτη, όσοι εμπεριέχονταν στο πρόσωπο του Ιωάννη.

Η Αποτομή της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου τιμάται στις 29 Αυγούστου.

Συνεχίζεται

Διασκευασμένο από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Αύγουστος, τόμος 8ος.

Επιμέλεια Στέλιος Κούκος

ΠΗΓΗ: [ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ](#)